

เทศบัญญัติ

เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

พ.ศ. 2553

ของ

เทศบาลตำบลห้วยยาง

อำเภอกระนวน จังหวัดขอนแก่น

ประกาศเทศบาลตำบลห้วยยาง
เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยยาง

ตามที่นายอำเภอกระนวน ได้พิจารณาอนุมัติร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยยาง
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2553 แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบล พ.ศ. 2535 ประกอบ
มาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 จึงได้ลงชื่อ
และประกาศใช้เทศบัญญัติ เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2553 ของเทศบาลตำบลห้วยยาง ต่อไป

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2553 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 10 กันยายน พ.ศ. 2553

(ลงชื่อ)
(นายสวัสดิ์ แก้วศักดิ์)

นายกเทศมนตรีตำบลห้วยยาง

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยยาง
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2553

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วย “การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย”

เหตุผล

ด้วยปรากฏว่ามีการเจ็บป่วยเป็นโรคไข้เลือดออกของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลห้วยยาง ซึ่งอาจแพร่ระบาดได้ โดยมียุงลายเป็นพาหะของโรคติดต่อนี้ เทศบาลตำบลห้วยยาง จึงเห็นเป็นการจำเป็นที่ต้องควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อันได้แก่ มูลฝอยที่มีสภาพซังน้ำได้ เช่น เศษกระป๋อง กะลามะพร้าว ยางรถยนต์ และเศษภาชนะอื่นๆ เป็นต้น รวมทั้งแหล่งน้ำ ที่อาบน้ำ ตุ่มน้ำ โอ่งน้ำ แจกัน กระถางต้นไม้ และภาชนะรองรับน้ำอื่นๆ ในอาคารหรือบริเวณบ้านเรือน ซึ่งหากไม่มีการดูแลเปลี่ยนน้ำเป็นประจำทุก 7 วันหรือใส่สารเคมีก็จะเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของยุงลาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 ประกอบมาตรา 60 แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 13 พ.ศ. 2552 จึงเห็นควรตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยยาง
เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2553

โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยยาง ว่าด้วยการควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 60 มาตรา 61 มาตรา 62 มาตรา 63 ประกอบมาตรา 50(4) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติม และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 อันเป็นพระราชบัญญัติที่รับบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 34 มาตรา 41 และมาตรา 43 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เทศบาลตำบลห้วยยาง โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลห้วยยาง และนายอำเภอกระนวน จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลห้วยยาง เรื่อง การควบคุมแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย พ.ศ. 2553”

ข้อ 2 เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลห้วยยาง ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ที่สำนักงานเทศบาลตำบลห้วยยาง แล้วเจ็ดวัน

ข้อ 3 บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ 4 ในเทศบัญญัตินี้

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติกภาชนะที่ใส่อาหาร แก้ว มูลสัตว์ ขากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น และหมายความรวมถึงมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถ
ใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“แหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย” หมายความว่า สภาพที่มีน้ำขังได้ในระยะเวลาที่เกินกว่าเจ็ดวันซึ่งยุงลาย
สามารถวางไข่และพัฒนาเป็นลูกน้ำได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลห้วยยาง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ข้อ 5 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งหรือทำให้มีเชื้อมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง กระลา ยาง
รถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่ขังน้ำได้ในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่ในที่หรือในถังรองรับมูลฝอยที่เทศบาลตำบลห้วยยาง
จัดไว้ให้

ข้อ 6 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือเคหสถานต้องเก็บกวาดและดูแลมิให้มีมูลฝอยที่อาจเป็นแหล่ง
เพาะพันธุ์ยุงลาย อาทิ กระป๋อง กระลา ยางรถยนต์ หรือมูลฝอยอื่นๆ ที่ขังน้ำได้ในบริเวณอาคารหรือเคหสถาน รวมทั้ง
บริเวณรอบๆ ทั้งนี้โดยเก็บลงถังมูลฝอยที่มีฝาปิดหรือบรรจุถุงพลาสติกที่มีการผูกมัดปากถุงหรือวิธีการอื่นใดที่เจ้า
พนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ในกรณีที่เทศบาลตำบลห้วยยาง ให้บริการเก็บขนมูลฝอยเพื่อนำไปกำจัด เจ้าของอาคารหรือเคหสถานมีหน้าที่
เสียค่าธรรมเนียมตามข้อบัญญัติว่าด้วยการจัดการมูลฝอยด้วย

ข้อ 7 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน หรือสถานที่ใดๆ ที่มีแหล่งน้ำที่อาจเป็นแหล่งเพาะพันธุ์
ยุงลายจะต้องดูแลมิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลาย

ข้อ 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคาร เคหสถาน ต้องดูแลทำความสะอาดและเปลี่ยนน้ำในแจกัน ถ้วยรอง
ขาตู้กับข้าว ภาชนะอื่น ๆ ที่มีน้ำขัง อย่างน้อยทุกเจ็ดวัน หรือใส่สารที่ป้องกันการวางไข่ของยุงได้ และจัดให้มีฝาปิดตุ่มน้ำ
ที่มีอยู่ในอาคารและเคหสถาน รวมทั้งข้อปฏิบัติอื่นๆที่เทศบาลตำบลห้วยยาง ประกาศกำหนด

ข้อ 9 ในกรณีที่เทศบาลตำบลห้วยยาง ได้จัดเจ้าหน้าที่ไปทำการกำจัดยุงในอาคาร หรือเคหสถาน หรือ
สถานที่ใด ๆ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร เคหสถาน หรือสถานที่นั้น จะต้องให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวก
ตามสมควร

ข้อ 10 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 5 และข้อ 6 ต้องระวางโทษตามมาตรา 73 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ. 2553

ข้อ 11 ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 7 ข้อ 8 และข้อ 9 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ 12 ให้นายกเทศมนตรีตำบลห้วยยาง รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้รื้ออ่านออกข้อบังคับ
ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 10 เดือน กันยายน พ.ศ. 2553

(ลงชื่อ)
(นายสวัสดิ์ แก้วศักดิ์)
นายกเทศมนตรีตำบลห้วยยาง

เห็นชอบ

(ลงชื่อ)

(นายวรทัศน์ ฐิติจันทร์)

นายก อบจ.นครพนม ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดขอนแก่น

10 ก.ย. 2553